ČASOPIS PRO OBČANY PRAHY 6 10,– Kč ročník 26. 3/4 2015

BŘEVNOVAN

23 sezón vede paní ředitelka Eva Měřičková Dejvické divadlo, které je zlatou lodí Prahy 6

Pozvání na sousedskou

Montmartre v Tejnce

Kaštan nově

Proběhnout se v Šárce

Pivní 1. máj u kláštera

Z Klubu za starou Prahu

První číslo vyšlo v roce 1888. Vydávání obnoveno v březnu 1990.

O Velikonočním pondělí stalo se místo před vchodem do baziliky nebezpečnou zónou pro dívky a ženy, které byly i mnohokráte vyplaceny. Přesto se velký dav po bohoslužbě nemohl rozejít, jako by všechny stále něco drželo v houfu.

Nová akce živnostenského spolku! Letos proběhl již zavedený masopustní průvod a bál, 30. dubna bude obvyklé pálení čarodějnic a den na to – 1. května novinka: Pivní máj od 12 do 22 hod. na louce u kláštera. Představí se zde 20 minipivovarů z celé ČR. A na památku fotky jako tato z letošního masopustu. Zleva: předseda T. Hudlera, dobrá vílá spolu J. Šťastná a místopředseda J. Duffek.

Str. 2. foto 3 (zajímavost pro vás 110). Před mnoha lety oblíbené živé obrazy na karnevalech a šibřincích se znovu vracejí. Účastníci maškarního bálu v Pyramidě mohli takovou atrakci shlédnouti: živě prachy, které ještě dobře pamatujeme.

Počasí v únoru a březnu

Počasí v únoru 2015.

Únor byl chladnější než leden. Průměrná teplota byla slabě nadprůměrná 1,6 °C Průběh teplot byl velice vyrovnaný bez velkých teplotních výkyvů. Max. teplota byla 10,6 °C dne 20. a min. teplota –6,3 °C dne 7. Nevyskytl se ani jediný ledový den. Mrazových dní bylo 18, což odpovídá normálu. Srážkově byl únor neobyčejně suchý, spadlo 3,3 mm srážek – 13 %

Max množství srážek bylo jen 1,2 mm dne 7.

Počet dní se srážkami byl velmi malý, kromě toho byly srážky málo vydatné.

Byly 4 dny se sněžením, při němž napadlo celkem 4 cm nového sněhu, který vydržel jen 3 dny. Max. výška sněhu byla 2 cm dne 9.

Na rozdíl od velice zamračeného ledna byly 3 dny jasné a 13 dní zamračených – 87 %.

Počasí v březnu 2015.

Březen byl teplý s průměrnou teplotou 6,0 °C. Teplotní odchylka byla 2,1 °C. To znamená, že všechny zimní měsíce byly teplotně nadnormální. Max. teplota byla 17,5 °C dne 25. a min. teplota byla – 1,9 °C dne 23. Mrazových dní bylo jen 6 ... 42 %.

Srážky byly slabě nadnormální, spadlo 37,1 mm ....118 %. Max. množství spadlo 7,4 mm dne 26. Srážkových dní bylo 15 ... 129 %.

Byly jen 2 dny se sněžením, při nichž se vytvořila sněhová pokrývka 1 cm, která vydržela jen 1 den 31.

Březen byl méně oblačný se 4 dny jasnými. Zamračených dní bylo 11. Přechod tlakové níže dne 31. byl provázen silným větrem.

V Praze dne 14. 4. 2015. SM

Redakční uzávěrka příštího čísla jest 20. 5. 2015!

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOC
PETŘINY

POHOŘELEC
RUZYNĚ
ŘEPY
STŘEŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6
První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 26, číslo 3 – 4 / 2015
Datum uzávěrky: 16. března 2015

Vydává **Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan** • Adresa: Bělohorská 195/147, 69 00 Praha 6 – Břevnov, e–mail: krchov@seznam.cz, www.brevnovan.cz • Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel a redakce: Mgr. P. Krchov, mobil 732 243 922, tel. /fax: 233 358 350, redaktor Antonín Matějka, tel.: 721 703 728 • Grafická úprava: M. Wágner • Foto: Mgr. P. Krchov, M. Wágner a A. Matějka • Ilustrace: M. Wágner • Sazba: IT Design • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků. List vychází s mírnou grantovou podporou m. č. Praha 6
Naše konto: 1939122339/0800

A co nového? Průchod vedle staré Marjánky definitivně nebude. Schody zbourány, je rozhodnuto. Kdo bude chtít projít do Fastrovky, musí okolo. – Zajímavou dětskou výtvarnou soutěž vymysleli v MŠ Parléřova. Děti měly postavit libovolný objekt v Praze. Hugo Koutný postavil z loga Žižkovskou věž. – V Malé galerii IK Bělohorská 110 se opět představují děti ze ZUŠ v Brixiho ulici na Petřínách, a to výstavou: „Naše práce – naše grafika."– A na konec nám osobně mává z Bělohorské ulice starosta Prahy 6 Ondřej Kolář: máváme také – držte se fest!

Zpravodajství Břevnovana

● **Z kláštera.** • 11. 2. 2015 ve 12 hod. se konal v bazilice sv. Markéty slavný pohřeb slavného českého hudebníka, zpěváka, skladatele, pedagoga a populizátora lidových písní – Pavla Jurkoviče (81). Pohřben je na Břevnovském hřbitově. • **18. 2.** O Popeleční středě byly slouženy mše sv. v 7.00, v 16 a 18 hod. s udílením popelce – symbolu kajícnosti a pokání. • Od **23. 2.** se konalo v klášteře týdenní duchovní cvičení. • **7. 3.** v 18 hod. sloužil P. Prokop Siostrzonek zádušní mši ke 21. výročí úmrtí zpěváka Karla Kryla. **8. 3.** v 9 hod. při 3. neděli postní účinkoval chrámový sbor za řízení A. Melichara. Zazněla Missa Cl. Monteverdiho a chorální zpěvy Attende Domine. Na varhany hrál M. Čihař. • **13. 3.** při mši sv. pro děti, kterou sloužil P. Václav Snětina, účinkovala schola pod vedením M. Salákové. • **19. 3.** při mších sv. v 7 a 18 hod oslaven sv. Josef. Od 20 hod. v bazilice setkání mladých Taize. • **20. – 22. 3.** hostovala schola se zpěvy s M. Salákovou v Jihlavě. • **21. 3.** se uskutečnila z kláštera Benediktinek z Bílé hory poutní cesta přes Palouky do Hostivice. • **21. 3.** v bazilice při mši sv. oslaven sv. Benedikt. • **25. 3.** u sv. Markéty při mších sv. oslaven svátek Zvěstování Páně. • **29. 3.** o Květné neděli žehnány ratolesti s průvodem při mších sv. v 7.30 a 9.00 hod. v 9 hod. zpíval chrámový sbor s dirigentem A. Melicharem Missu Choralis I. Reimanna, Pergolessiho Stabat Mater a Pašije K. Černického. Týž den koncertoval chrámový sbor v Písecké bráně. Po celou dobu postní vždy v pátek a v neděli od 17.15 hod. se konaly pobožnosti Křížové cesty a každy pátek od 20 hod. v bazilice společné adorace. 2. a 3. 4. se konaly od 18 hod. Zelenočtvrteční a Velkopáteční obřady. O Velkém pátku též v 15 hod. Křížová cesta v bazilice. • O Bílé sobotě ve 21 hod. začaly obřady ze slavnosti Zmrtvýchvstání Páně. Účinkovala schola s Magdou Salákovou a varhaníkem Markem Čihařem. Celebrovali P. Prokop Siostrzonek a P. Václav Snětina. • **5. 4.** o Božím hodu velikonočním v 9 hod. zazněla v podání chrámového sboru a orchestru Missa Jana Hanuše a slavné Regina coeli J. J. Piherta. • **6. 4.** v 9 hod. o Velikonočním pondělí zpívaly opět děti při mši sv., kterou sloužil P. Václav Snětina. • **11. – 12. 4.** se ve Vojtěšce konala burza dětského oblečení, sportovních potřeb a hraček. • **13. 4.** při mši sv. v 7 a v 18 hod. vzpomenuto 102. výročí narození arciopata Anastáze Opaska. • **26. 4.** v 9 hod. byla opět sloužena mše se zaměřením na děti, účinkovala schola, řídila M. Saláková.

● **Smutná zpráva z Končenic.** V jednom březnovém čísle krajanského týdeníku Jednota, který 70 let vychází v Chorvatsku, se objevila zpráva, že k vůli špatné finanční situaci. ale i kvůli malému počtu dětí, nebude mít od podzimu největší česká ves v Chorvatsku – Končenice – svoji mateřskou školku. Na krajany z Končenic si možná dobře vzpomenete, zahráli a zazpívali na našem posvícení v roce 1996.

● **Jarní výlet Břevnováků** na severozápad. Tradiční akce místních zahrádkářů na jaře a na podzim letos bude 9. května a povede na Lounsko, Žatecko a do Hor Krušných. Dnes je již obsazen. K podzimu dr. Dobiáš plánuje letošní výlet do Mariánských a Františkových Lázní s návštěvou tamnějších méně známých míst. Nenechte si ujít!

● **Pozvání na sousedskou.** Spolek pro Břevnov a iniciativa Nesedím – sousedím, pořádají opět po roce piknik pro všechny Břevnováky a přátele. Společenská akce se koná v sobotu 13. června 2015 v parku u klášterního rybníka od 15 hodin.

● **Naše gratulace.** Valná hromada České genealogické a heraldické společnosti nepravidelně uděluje svým členům Čestné členství za odbornou a publikační činnost v oblasti historie, genealogie a heraldiky. Od r. 1969 bylo čestné členství uděleno řadě známých osob – pánům Elznicovi, Housovi, Melicharovi a mnoha dalším. Letos bylo čestné členství uděleno paní Filomeně Jičínské z Břevnova za její dlouholetou práci v oblasti genealogie českých rodů, činnost publikační a organizační pro genealogickou společnost. Paní Filomena Jičínská obměňuje klubové středečníky, kde také průběžně přednáší o práci místopisné, rodopisné

pokračování na straně 4

EKO–PATROL
Papírenská 12, 160 00 Praha 6
✸ odvoz odpadů a sutí kontejnerovými vozy LIAZ, AVIA, sklápěče MULTICAR
✸ likvidace černých skládek
✸ úklid komunikací a ploch, údržba komunikační zeleně
Dispečink, nepřetržitá služba:
Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

pokračování ze strany 3

a na různá historická témata. Rádi připomínáme, že je rovněž dlouholetou spolupracovnicí časopisu Břevnovan. – Milé Filomeně ze srdce blahopřejeme

Redakce

Minulý měsíc proběhla v MŠ Parléřova zajímavá soutěž, která měla prokázat šikovnost mladých výtvarníků i jejich rodičů. Zpracovávali téma – Praha, město které mám rád – a vyráběli kopie známých objektů.

Rychlá rota v Sedlci při likvidaci náletových dřevin. Pokud tyto chlapy neznáte, tak je to parta Jiřího Sládečka první zleva, firmy Pro6, která se stará o čistotu a údržbu našeho okolí. Pracují rychle, dobře a je na ně spolehnutí. Např. Jaroslav Holý, jenž má na starosti Sedlec, žádá k práci jenom je a tuto veřejnou pochvalu rádi otiskujeme.

Na 165 lidí se přišlo vyšetřit na specializované pracoviště nemocnice na Strahově v Den ledvin – 15. března. Zájemcům se prohlídka provádí 1x za rok, ale vyšetření vám udělají kdykoliv během roku na požádání. Nebolí to, je to zdarma a personál je velmi vlídný. Vřele doporučujeme...

s dětmi. Program bude velice pestrý, divák může spatřit např.: Královský rytířský turnaj, šermířskou pohádku, muškety rská vystoupení, živou dobovou hudbu, akrobacii, soutěže pro malé princezničky a pážata, orientální tance, ukázky výcviku asistenčních psů – Pomocné tlapky, pivní speciality, prohlídku Břevnovského klášterního pivovaru sv. Vojtěcha, dobová tržiště... Bezbariérový přístup, vstup se psy povolen. Účinkují: rytíři skupiny Allgor, mušketýři skupiny Rebel, živá dobová hudba Bakchus, akrobacie Aventyr, Herold Martin von Bloaustadt, asistenční psi – Pomocné tlapky, sládci Břevnovského klášterního pivovaru.

D. B.

● **Pozvánka na 2. středověké slavnosti** v Břevnovském klášteře. Akce se koná na nádvoří kláštera dne 23. května, začátek akce 9, 30 hod, konec kolem 18, 00 hod. Program slavnosti je zaměřen pro širokou veřejnost, hlavně na rodiny

● **Z klubu Za starou Prahu** 21. března se v budově zemědělského muzea na Letné konala výroční valná hromada tohoto známého a váženého spolku. Z jednatelské zprávy vyplývá, že i loňský rok se nesl ve skeptickém duchu nad počínáním developerských firem a nic na tom nezměnily volby do Magistrátu či městských částí. V kontinuitě s tristním obdobím před posledními volbami zůstávají památkové causy v Praze neměnné. Svědčí o tom např. hrozící demolice Kozákova domu č. p. 1601 na rohu Václavského náměstí, k zemi by měl jít historický dům na nároží Revoluční č. p. 1052 u Štefánikova mostu, v běhu je causa dostavby hotelu Evropa na Vávlavském náměstí, kde hrozí likvidace secesních interiérů a ve dvoře – považte – výstavba hotelu nového, moderního. Peckou pak je devastace několika středověkých domů v prostoru Celetné ulice a Staroměstského náměstí, které by měly býti vnitřně vykuchány a spojeny v jeden hotel U Sixtů. Takových hrůzných případů je mnoho. Nikdo Prahu nechrání, rvou se z ní střeva za souhlasu památkářů, magistrátu i ministerstva kultury. O obvodech ani nemluvě. To se ví, Praha 6 též zmíněna v souvislosti s výstavbou nových střešovických bytovek Royal Triangle na Masarykově parcele na styku Patočkovy a Střešovické ulice. Rodina TGM na tomto místě přímo zakázala stavět – kdo to tedy v Praze 6 povolil?

● **KAŠTAN nově!** Na tiskové besedě, kterou pro novináře uspořádalo sdružení Unijazz, byly představeny aktivity „napříč všemi patry Kaštanu.“ Jak v úvodu vysvětlil předseda Sdružení pro podporu kulturních aktivit – tedy právě UNIJAZ-Zu – ing. Čestmír Huňát, má v úmyslu kromě kulturního osvěžení Břevnova věnovat větší pozornost propagaci programu a styku s veřejností. Tedy činnostem, které bývaly za minulého vedení často kritizovány. Co se týká jednotlivých akcí, je opravdu z čeho vybírat. Připomínám třeba dubnový Festival osamělých písničkářů, jehož patronem a jedním z účinkujících je Jan Burian. V budově nadále působí Atelier s výtvarnými dílnami pro šikovné děti, jakož i Popmuzeum, kde je možné vidět historické artefakty naší hudební scény. Plány jsou velkolepé, přijďte posoudit jejich realizaci!

● **Rybáři se dočkali!** Od l6. dubna začala na všech revírech rybářského svazu sezóna. Jen takový lipan nebo parma jsou hájeni ještě déle, až do 15. června. A co nového v místní organizaci Břevnov? Jak nám sdělil p. Nachtigal, její šéf, jedná se spíše o setrvalý stav. Vydáno 1.200 povolenek převážně starším ročníkům, mládež je zastoupena sporadicky, vodě se věnuje pouze v kratších časových úsecích, pak většinou vítězí počítače a další divy moderní techniky.Věru silná konkurence! Co se týká rybníku Markéta u kláštera, asi opět nebude letos loven pro nedostatečné množství vody, která je snad odváděna pivovarem. Na šupináče tedy dojde v rybnících Vincek a Kajetánka. V každém případě přejeme všem příznivcům Petrova cechu hezké zážitky spojené s kvalitním úlovkem!

● **Tak v Šárce se asi začne stavět**! Stejně jako koupaliště Džbán, je i bývalé koupaliště Šatovka v Tiché Šárce více než ohroženo. Developerská smyčka se utahuje, pokud pozemek půjde do rukou soukromých vlastníků je více než pravděpodobná zástavba bytovými domy. Nabídky zájemců o pozemek jsou evidovány ministerstvem financí, budou vyhodnoceny a nakonec vynesen ortel. Ponechme stranou vztek, vzpomínky, nostalgii – taková je momentální situace. O mnoho lépe na tom není ani oblíbená vodní nádrž Džbán, Největší a nejoblíbenější rekreační místo v Praze 6. Od roku 2012 zabývá se společnost MOLEPO, tedy současný majitel pozemků myšlenkou, vystavět zde bytové domy. Projekty jsou připravené, vlastníci natěšeni. Protože zda se Praze, potažmo magistrátu podaří zázrak a za sumu mnohonásobně vyšší než byla prodejní cena získá pozemky zpět, není vůbec jisté. Samozřejmě že občané v různých organizacích a spolcích bojují různými způsoby a na hranici svých možností za zachování obou objektů pro generaci svých dětí ve snaze zachovat jim prostředí na Praze 6 co nepříjemnější. Zda se nám to podaří, nevím.Ale přál bych si to!

● **Brýle jako od Jaklů!** Znáte to. Jednoho dne člověk zjistí, že vidí nějak jinak než dříve, jinak než by bylo žádoucí. A tak jsem zašel k lékaři. Nepotěšil mne. Zrak se zhoršil, dioptrií přibude, nová skla jsou nutností.

„Jo, na pětiletky už si nehrajeme, pane Matějko, koukejte přijít zase v listopadu," dodal ještě pan doktor, narážeje tak na fakt, že naposledy se má návštěva u něj datuje právě před tímto časovým úsekem. Dobrá. Pro brýle jsem byl vždycky zvyklý chodit k panu Jaklovi na Bělohorskou ulici, hned vedle knihovny. Vejdu do známých dveří, leč velký milovník břevnovského fotbalu a odborník na slovo vzatý–nikde. Zkrátka čas pokročil a bývalý pan vedoucí už si užívá důchodu. To mi sdělila paní Mgr. M. Zajícová, která zde vládne nyní, v interiéru vkusně a účelně zařízeném. Postupně mne seznámila s vlastnostmi a cenovými relacemi nových obrub, včetně těch které jsou právě v AKCI. Přiznávám, že mne překvapil neskutečný výběr všemožných značek a tvarů, to že firma Jaguar prodává kromě aut také brýle jsem neměl tušení. Nicméně mnou vybrané obruby měly tvar klasický, neboť být „in" za každou cenu mne rozhodně neláká, dobu mého zkoušení u zrcadla využila paní magistra k vyčištění mých okulárů dosluhujících, ultrazvukem. Podotýkám, že zdarma. Navíc mně byla odečtena jistá částka po předložení receptu od lékaře. A tak jsem odcházel spokojen a za pár dnů už si domů vykračoval v brýlích nových. Na bývalou provozovnu pana Jakla, nynější OPTIKU manželů Zajícových nedám dopustit. Vždyť třeba tenhle článek jsem napsal bez jediného „překouknutí"!

● **Montmartre v Tejnce.** Den před letním slunovratem se Památková zóna Tejnka promění v malou Paříž. Proběhne zde první akce svého druhu, pouliční výstava obrazů, soch a dalších děl – nejen od břevnovských výtvarníků. Nachystány budou koncerty, divadlo a občerstvení ve francouzském stylu, obyvatelé horního úseku ulice Za Strahovem na jeden den otevřou své dvorky a pozvou návštěvníky k prohlídce vystavovaných děl. Zájemci o aktivní účast mohou kontaktovat organizátory na webových stránkách tejnka.cz.

Datum: sobota 20. června
Čas: 14 – 20 hodin
Místo: okolí pítka
Pořadatel: Sdružení Tejnka

● **Proběhnout se v Šárce.** 30. května se koná 14. ročník Pražského běhu v Šárce na 10 a 20 kilometrů. Start na 10 km. je od 10.30, na 20 km od 11 hod. od sportovního areálu Aritma. Startují všechny kategorie: M, MV, 40, 50, 60, 70, Ž, ŽV, 35, 45 – 20. Přichystány věcné ceny a tradičně bohatá tombola. Startovné je 70 Kč. Závod pořádá Athletic Veteran Club 82 a AOSK Aritma Praha. Informace: František Feňa, Bělohorská 40, Praha 6, tel.: 722 703 508

● **STRAHOVSKÝ SVĚTOVÝ DEN LEDVIN.** Od roku 2006 je vyhlašován vždy druhý březnový čtvrtek „Světovým dnem ledvin". Jedná se o společnou iniciativu mezinárodních organizací The International Society of Nephrology (ISN) a The International Federatoin of Kidney Foundations (IFKF), která má za cíl zvýšit veřejné povědomí o důležitosti ledvin a pomoci v prevenci výskytu onemocnění ledvin a souvisejících chorob.

PORTRÉT listu

Antonín Matějka

nar. 19. 11. 1944 Praha

V Břevnově vychodil základní školu Na Marjánce, odmalička ho zajímal sport. Hrál stolní tenis ve Slavoji, fotbal v TJ. Břevnov. Po vyučení v Technometře vykonává zákl. voj. službu v Lounech, v civilu střídá několik zaměstnání. Rád fotografuje, to ho přivádí do Vyšší školy fotografické, z jejíchž základů čerpá dodnes.

Pracuje v reklamní agentuře ČTK/ Made in... publicity, absolvuje večerní gymnázium. Vyhrává rozhlasovou soutěž textařů, písňové texty píše profesionálně. Urbánková, Prachařová, Paleček, Vítek a další zpívají písničky z jeho „dílny". S Pavlem Cmíralem a J. Brabcem píše muzikál Týden v tichém domě, který premiéruje Pardubické divadlo.

Na břevnovský fotbal ale nezapomíná, pracuje zde jako funkcionář a dočká se jak postupu do 3. ligy, tak jeho hořkého konce. Již tehdy spolupracuje s časopisem Břevnovan, kde informuje o sportu v Praze 6.

Rád vzpomíná na své profesory z konzervatoře J. Ježka, opravdu pány textaře Pavla Koptu a zakladatele Semaforu Jiřího Suchého.

Píše leporella, comiksy, knížky, to vše pro dětské čtenáře, reklamní texty. V tuto chvíli držíte před očima jeho práci současnou, už pátým rokem je členem redakce našeho časopisu.

Před několika lety si během studia Univerzity třetího věku při UK Praha /Sport v životě seniorů/, začal opět pořádně tykat s tenisem, a jak sám říká, nepočítá roky, ale vyhrané sety v zápasech. A co přeje Břevnovu do budoucna? V tomhle punktu má jasno:

Ať fandové chodí znova, za fotbalem do Břevnova!

pokračování na straně 6

Vzhledem k profilu našeho pracoviště, které se věnuje zejména pacientům s chronickým onemocněním ledvin, se do této kampaně již tradičně zapojujeme a i letos jsme nabídli široké veřejnosti možnost bezplatného jednoduchého vyšetření ledvin.

Letošní zájem o akci byl počtem zúčastněných pacientů (165) rekordní. U celé jedné čtvrtiny z nich, tj. každý čtvrtý!!, jsme odhalili abnormální nález a u dalších zájemců o preventivní vyšetření jsme odebráním anamnézy dotazníkovou formou odhalili rizikové faktory onemocnění ledvin. Všichni z nich budou dále podrobněji vyšetřeni a sledováni v našich odborných ambulancích s cílem snížit riziko dalšího zhoršování ledvinového onemocnění. Potvrdil se tedy smysl screeningových aktivit.

Světový den ledvin byl letos vyjímečný zájmem o vyšetření v celé ČR, na mnoha dialyzačních střediscích a nefrologických ambulancích. I tento fakt potvrzuje, že informovanost o důležitosti prevence a péče o vlastní zdraví v naší populaci vzrůstá.

Zájemci o preventivní vyšetření mohou samozřejmě navštívit Interní oddělení Strahov VFN během celého roku, eventuelně se ohledně vyšetření telefonicky informovat na čísle 225 003 111.

● **Letohrádek Hvězda otevřel** 1. 4. bránu pro návštěvníky. Ti budou moci až do 30. srpna 2015 shlédnouti výstavu nazvanou Zpráva o knize, která představuje průřez soutěží o nejkrásnější knihu roku.

/H. S./

● **V Horní Liboci v ulici V Domcích** po 25 let ukončil svou činnost rodinný Penzion UBM. Byl charakteristický a časově poplatný rozvíjejícího se svobodného podnikání po tzv. Sametové revoluci. Turistický ruch po světovém obratu ke svobodě v Praze (celoevropský) rok od roku rostl a svého vrcholu dosáhl v letech 2005 až 2007. Pak nastal opět celoevropský pokles, který se ustálil asi na 40% maxima. To mělo vliv na postupné likvidace ubytovacích kapacit, myslíme tím hlavně Prahu. Příčiny vidí ukončený recepční hlavně ve velkých hospodářských změnách v posledních 10 letech.

E.M.

● **Na Sestupné ulici v Liboci** sídlí úspěšný dirigent Pražského filmového orchestu p. Jiří Korynta. Pisatel to připomíná proto, abychom si všímali úspěšných žijících lidí kolem nás. Není třeba čekat jen na jejich úmrtí. Termíny koncertů je možno nalézt na www.praguefilmorchestra.com. Nedaleko od něho sídlí též mladá talentovaná houslistka symfonického orchestru sl. Ivana Morysová.

E.M.

S jarními měsíci rozjíždí se tradičně sezóna „na plošině", nebo–li na ploché dráze v Břevnově: plochodrážní liga, světové soutěže, závody juniorů. Přijďte, stojí to za to. Na snímu vítězný extraligový tým zleva: Filip Šitera, Rafal Okonievski, Tomasz Chrzanowski, Zdeněk Holub, Matěj Kůs, Michal Škurla, Josef Franc.

Naděje české ploché dráhy – jedenáctiletý Pavel Kuchař.

foto: *P. Fišer*

Pozor! Bojové výkřiky a lítá seč čeká diváky druhých středověkých her v Břevnovském klášteře, které se konají po celý den v sobotu 23. května. 5ti citlivější pak mohou raději shlédnout pohádku, koncerty, prohlédnout tržiště a nebo se posilnit v pivovaře. Program toho dne je bohatý. Přijďte.....

Redakční rozhovor

Dejvické divadlo

O současném dění v DD jsem požádal paní ředitelku Evu Kejkrtovou-Měřičkovou. Co tedy můžeme ve vašem divadle vidět?

Do konce června divadlo předpokládá, že bude hrát v podobném rozsahu jako každý měsíc, plánovány jsou zájezdy do Plzně, Žďáru nad Sázavou, Sokolova, Pardubic nebo Jablonce nad Nisou. Dále divadlo odehraje představení i v Bratislavě v Městském divadle Pavola Országa Hviezdoslava, kam jede již po několikáté. Mimo to divadlo realizuje dvě charitativní představení inscenace Ucpanej systém, a to pro Sue Rider a druhé ve spolupráci s nadací Konto bariéry. V dubnu bude Dejvické divadlo hrát v novém pražském divadelním prostoru Jatka 78, opět představení Ucpanej systém, které bude určeno podporovatelům tohoto nového divadla. Dejvické divadlo tak chce rovněž na nový prostor a důležitost jeho podpory upozornit.

Ačkoliv to není na červen, ale na červenec, tak poprvé bude DD uvedeno na jednom z největších multižánrových festivalů v ČR – Colours of Ostrava – kde 17. 7. zahájí divadelní část festivalu, opět s inscenací Ucpanej systém.

Kdy se dočkáme režijního debutu Ivana Trojana?

Premiéra v režijním i autorském debutu Ivana Trojana je naplánována na duben. Diváci v ní uvidí Kláru Melíškovou, novou členku souboru DD Veroniku Kubařovou, Martina Myšičku, Hynka Čermáka a Matěje Kroupu, který s dejvickým divadlem spolupracoval na několika inscenacích jako autor hudby a interpret/Utišující metoda, Bratři Karamazovi, Oblomov, Kouzelná flétna, 39 stupňů/. Scénografem je Pavel Andraško, pro něhož to bude už třetí spolupráce s naším divadlem /Ucpanej systém, Racek/, druhá pro kostýmní výtvarnici Katarínu Hollou/Racek/.

Co výstavní prostor Antikvariát?

Antikvariátu se dle našeho názoru vede velmi dobře. V současné době končí výstava fotografií Generace 45 – fotografa Hynka Glose. Jedná se o portréty významných českých grafiků a výtvarníků, kteří se narodili před rokem 1945.

Výstava však bude pokračovat přenesením do výstavních prostor našeho Generálního partnera ČSOB v budově v Radlické ulici a později do výstavního prostoru Era – svět na Jungmannově náměstí. V Antikvariátu bude další výstava, tentokrát fotografky spolupracující s DD od jeho založení, Aleny Hrbkové. Kromě výstavní činnosti zde budou každou druhou neděli promítány dokumentární filmy uvedené v rámci festivalu Jeden svět. První projekcí je film: Putinovy hry – pozadí pořádání olympijských her v Soči. Vstup volný!

Děkuji AM

Redakční rozhovor

Nejen technici v Podbabě!

Dům dětí a mládeže hlavního města Prahy sídlí v Karlíně, ovšem jeho součástí je Stanice techniků kterou najdeme na adrese Pod Juliskou 2a, Praha 6. Je tedy nasnadě, že je zřejmě využívána zájemci z celé Prahy, Břevnováky samozřejmě nevyjímaje. Na tuto a další otázky mně odpovídal ing. Pavel Beneš, zástupce ředitele pro toto zařízení.

1/Co a komu nabízí Stanice techniků v Podbabě?

Nabídka Stanice techniků je opravdu široká. Protože jsme technici, tak jsou to především technicky zaměřené kroužky – železniční, letecké, autodráhové a plastikové modelářství, elektronika, počítače a zábavná fyzika, LEGO mechanika a LEGO robotika, dřevěná dílna. Máme u nás ale i umělecké obory, hudební a dramatické obory a módu a design – např. výtvarné a řemeslné kroužky, foto a video, webová a PC grafika, kurzy šití, módní ateliéry, design a architektura. Přesný výčet by byl hodně dlouhý, nabízíme přes 90 zájmových útvarů (tak u nás říkáme kroužkům).

2/Jízd na autodráze, která má kolem 40 metrů a osm proudů, se může zúčastnit i veřejnost. Jaký je zájem ?

Zájem veřejnosti je veliký. Jízdy pro veřejnost pořádáme každý čtvrtek od 17:00 do 19:00 a každý pátek od 15:00 do 19:00 hod. Funguje to ale na objednání – stačí se telefonicky domluvit s odpovědným pracovníkem panem Pechlátem (tel.: 222 333 872). Kromě toho je možné domluvit pro děti a jejich kamarády na této autodráze i narozeninovou oslavu, třeba i v sobotu. Opět s panem Pechlátem. Další možností, kdy si lze na autodráze zajezdit jsou naše Dny s techniky. Jsou to vlastně dny otevřených dveří, konané většinou předposlední či poslední sobotu v měsíci od 10:00 do 12:00 a od 13:00 do 15:00 hod., kde kromě autodráhy je přístupné ještě naše modelové kolejiště, někdy kolejiště MHD a některé další aktivity z naší nabídky.

3/Jeden z kurzů se jmenuje Dřevěná dílna. Co kluci a tátové v dílně vyrobí, mohou si odnést domů?

Dřevěná dílna je otevřený kroužek, určený pro malé děti (3–6 let) a jejich rodiče, popř. prarodiče. Otevřený proto, že kromě pravidelných návštěv členů kroužku umožňujeme i jednotlivé vstupy. Děti se tam pod vedením zkušeného lektora a za dozoru vlastních rodičů, nebo prarodičů učí základy práce se dřevem a jeho zpracování ručním nářadím. Vyrábějí se různé dřevěné hračky z připravených polotovarů, které si pak děti mohou odnést domů. Na konci školního roku pak pořádáme výstavku nejlepších dětských výtvorů (děti nám je musí zapůjčit).

4/Známý je zdejší fotoklub Líheň. Některé výstavy jsem u vás sám viděl, chystáte další ?

Ano, ve Stanici techniků máme svoji malou galerii Juliska, kde pravidelně pořádáme výstavy nejzdařilejších děl našich členů. Tyto výstavy se střídají s výstavami děl žáků našeho partnera Školy kreativní fotografie, se kterou úzce spolupracujeme, a část výuky se odehrává v ateliéru fotoklubu. V současné době také instalujeme výstavu děl našich členů v budově Pražského magistrátu, kde vystavujeme pravidelně jednou až dvakrát do roka a kde může díla vidět i široká pražská veřejnost. V galerii Juliska připravujeme ukázku z talentových prací dětí, které byly před několika dny přijaty do studia Užité fotografie na SPŠ Grafické Hellichova. Výstava fotografií proběhne od 9. března do 17. dubna.

5/Překvapilo mne, že se u vás zájemci naučí hrát třeba na ukulele?!

Ano, v našem hudebním a dramatickém oddělení máme individuální výuku na hudební nástroje, tedy nejen na ukulele, ale i na mandolínu, kytaru, flétnu, bubny, drumbeny (sestava bubnů z papírových rolí) a v rámci hudební stavebnice také na klavír. Mimochodem na ukulele učíme nejen děti, ale i dospělé.

6/ Jakou novinku chystáte do r. 2015?

Každý rok se snažíme s nějakou novinkou přijít. Tentokrát jsme to měli těžší, protože u nás došlo k personálním změnám. Přesto se nám podařilo pro školní rok 2014–2015 nově založit a naplnit kroužek animovaného filmu a kroužek plastikových modelářů.

Pane inženýre, děkuji za Váš čas, přeji úspěšný rok. Osobně lituji, že poněkud překračuji požadovaný věkový limit pro obor: Grafika na počítači. Moc by mne zajímal!

MHD, UMÍSTĚNÍ MĚŘÍCÍ STANICE, OBNOVENÍ SBĚRNÉHO DVORA

V návaznosti na interpelaci, kterou jsem v zastupitelstvu HMP přednesl v prosinci roku 2014, byl v polovině ledna 2015 oficiálně zveřejněn plán změn povrchové MHD po zprovoznění prodloužené trasy A metra do Motola. Obavy, že může dojít ke zhoršení obslužnosti Břevnova, se naplnily. Znovu jsem proto apeloval v další interpelaci na vedení Prahy během jednání zastupitelstva HMP, dne 22. ledna 2015, aby linky autobusů 180 a 174 zůstaly pro občany Břevnova nedotčeny. Díky aktivnímu přístupu rady MČ Praha 6 a pochopení vedení města Prahy se podařilo stávající autobusové spojení z Břevnova směrem ke stanicím metra Hradčanská a Dejvická zachovat. Není přitom ale vůbec jasné, zda také budou zachovány dosavadní intervaly mezi jednotlivými spoji linek 180 a nově označené 184. Již v tuto chvíli je přitom zřejmé, že nejde o konečné řešení, které bude nastoleno později. Termín slavnostního otevření prodloužené trasy A metra, provozního úseku V. A Dejvická – Motol se blíží, došlo k němu 6. dubna 2015.

Naopak tunelový systém Blanka má ke zprovoznění ještě daleko. V souvislosti s trvajícím nárůstem dopravy v ulici Patočkova jsem již v minulosti požadoval, aby bylo v blízkosti této komunikace vybudováno trvalé stacionární měřící zařízení, které by zjišťovalo přesné údaje o negativní zátěži občanů a území Břevnova. Potřebnou podporu jsem tehdy nezískal. Nyní je však takovéto měření připravováno vedením města Prahy. Problém ale spatřuji v tom, že má být dislokováno až v prostoru ulice Šlikova, tedy v prostředí, které je dosti vzdáleno od extrémně zatížené křižovatky Malovanka a Patočkovy ulice. Proto jsem 5. března napsal radní města Prahy RNDr. Plamínkové. V přípisu jsem požádal, aby bylo přezkoumáno a nakonec určeno umístění měřícího zařízení tak, aby mohlo přinášet objektivní informace o stavu životního prostředí v této zatížené lokalitě. Připomněl jsem přitom, že ČHMÚ provádí dlouhodobě na území Prahy Veleslavína automatické měření v blízkosti ulice Evropská.

Za současný velký problém Břevnova považuji absenci sběrného dvora. O jeden jsme přišli v oblasti Malého Břevnova a o druhý v Radimově ulici. Takto velké území sběrný dvůr naléhavě potřebuje, neboť tím lze předcházet vzniku místních černých skládek. Proto jsem v průběhu únorového jednání zastupitelstva MČ Praha 6 vznesl podnět k vedení radnice na obnovení tohoto zařízení v Břevnově. Nevznikne–li zde nový sběrný dvůr, pak by dle mého soudu měla MČ v tomto prostoru umísťovat velkoobjemové kontejnery pro svoz nepotřebných věcí častěji.

JUDr. Ivan Hrůza, zastupitel MČ Praha 6 a HMP, klub KSČM

Zahrádky u hřiště:

SMUTNÉ LOUČENÍ

Kolem fotbalového hřiště (dříve FC Dragoun) se začalo v březnu kácet, dnes už je tu paseka. Na místě někdejší zahrádkářské kolonie má vyrůst Rezidence La Crone, jak nový vlastník pozemků přejmenoval původní projekt s názvem Viladomy Rozmarýn. A to není zdaleka všechno. Holoseč, která proměnila džungli pod Televizní věží v rozbagrovanou pustinu, žene méně otrlým povahám slzy do očí. Staré ořešáky, třešně či jabloně se poroučely k zemi, padly i dva vysoké smrky, které tvořily záchytný bod pro odvážlivce, kteří si zdejší vyšlapanou stezkou zkracovali cestu od autobusu.

Je to smutné vyústění příběhu, na jehož začátku byly náhradní restituce v devadesátých letech, potom skupování pozemků ze strany spekulantů a v roce 2006 ofenzíva developerské firmy SC Magnet s.r.o., majetkově i personálně napojené na společnost Falkon Capital (ruské státní dluhy, hotel Praha apod.). Radnice Prahy 6 nedokázala čelit náporu tak silného hráče, po změně územního plánu následovalo zvýšení koeficientu zastavěnosti a zelenou dostal projekt, který se zcela vymyká okolní domkářské i vilové zástavbě: tří až čtyřpatrové bytovky čítající 69 jednotek a podzemní garáže pro 133 automobilů.

Sporná povolení

Místní sousedské iniciativě Sdružení Tejnka se za pomoci vytrvalého úsilí a najatého právníka podařilo v roce 2006 vyjednat nemalý ústupek: dopravní obslužnost, která měla z velké části ústit do úzkých uliček památkové zóny, mezi opukové a cihlové domky bez základů, byla vyvedena směrem pod Televizní věž. Severní fronta domů při ulici Nad Tejnkou byla mírně posunuta do hloubi areálu, další kompromis se týkal ustoupeného horizontu jednoho z krajních domů. Projekt s nepatřičně romantizujícím názvem Viladomy Rozmarýn získal územní rozhodnutí a v roce 2010 a 2011 i stavební povolení na I. etapu (západní část). Investor poté nechal obehnat zahrádky ohradou a vykopat zde jámu. Otázku, zda něco takového lze považovat za zahájení stavby, nyní řeší Úřad Městské části Prahy 6 v důsledku „žádosti o vyjádření o pozbytí platnosti stavebních povolení“, kterou mezitím podala advokátní kancelář Leuchter a Leuchterová. „Tím, že stavebník dle našeho názoru nezahájil stavební práce směřující k zahájení stavby, pozbyly platnost nejen dotyčná stavební povolení, ale i územní rozhodnutí z roku 2007,“ uvádí se v dopise.

Letos se na dotyčných parcelách začaly přeskupovat vlastnické vztahy, v roli developera nyní vystupuje společnost BM Development a projekt je prezentován pod novým názvem Rezidence La Crone. Byla zahájena další série jednání, v nichž Sdružení Tejnka prosazuje úpravy, které by přechod mezi novým bytovým areálem a památkovou zónou učinil snesitelnější, důležitým požadavkem je i vytvoření chodníku k autobusové zastávce

Televizní věž a do parku Ladronka, stejně jako to, aby ulice Nad Tejnkou získala povrchovou úpravu, odpovídající tomu, že zdejší čtvrtí vede obnovená poutní cesta z Lorety do Hájku.

Že do zahrádek na ořechy nebudou Břevnováci chodit věčně, bylo jasné už dlouho. Nad koncem zdejší zeleně přesto srdce usedá. Na jejím místě vyrostou nabobtnalé bytovky, které připomínají spíše divoká devadesátá léta než současné trendy pro moderní bydlení v tak unikátní lokalitě. Přitom nebýt benevolentního přístupu radnice a absence jasnější urbanistické představy, mohlo být leccos jinak. Zcela nevhodné je například to, že celý areál má být uzavřený, obehnaný plotem.

Padne i hřiště?

Bohužel, tím stavební boom v této čtvrti nekončí: ve vnitrobloku Šlikova / Liborova / Závěrka se rýsuje hrozba výstavby mnohapodlažních bloků, které svým objemem opět překonávají myslitelné hranice. A podobný developerský nájezd lze očekávat i na rozlehlých parcelách nad Billou.

Další černou můrou je možnost, že by definitivně padlo i zdejší fotbalové hřiště. I tady vlastníci pozemků pošilhávají po změně územního plánu a prý nejsou bez šance. Nechá radnice Prahy 6 zaniknout trávník s tradicí přesahující tři generace, na kterém začínaly takové hvězdy jako Jan Berger a Pavel Horváth? Záměr prodloužit v této ose bytovou výstavbu je dlouhodobě známý. Argument, že kousek odsud bude pokračovat rozlehlý park, je ale scestný: právě v těchto místech je pláň přerušena rozlehlým areálem Českých radiokomunikací, je tedy zcela logické, že zde má své místo i břevnovské fotbalové hřiště.

Marek Šálek

události – komentáře – názory – události – komentáře – názory – události – komentáře

OŘECHOVKA

TRABLE NA POKRAČOVÁNÍ...

Když se před časem podařilo sbírkou nashromáždit finance na nový plynový kotel pro Scénu Ořechovka z. s., zdálo se, že kultura má ve Střešovicích opět zelenou. Těšili se návštěvníci kina i divadelních představení, fandové Rádia Ořechovka, výtvarníci, zkrátka všichni ti, kteří drželi lidem stavějícím na nohy znovu již téměř mrtvý kulturní objekt palce. Patřil jsem a patřím mezi ně. Bohužel, trable s provozem pokračují. O tom svědčí dopis p. Kristiny Charvátové. Jaký je tedy současný stav?

V tuto chvíli je Ořechovka zavřena. Ke konci minulého roku po několika letech soud rozhodl o neplatnosti nájemní smlouvy na prostory kina se stávajícím provozovatelem, pro který náš spolek, Scéna Ořechovka z. s., zajišťoval program kina a divadla, jakož i veškerou produkci.

Scéna Ořechovka z. s. se na základě tohoto rozhodnutí nyní samostatně snaží iniciovat jednání s majiteli budovy, bytovým družstvem Na Ořechovce 250, o případné nové smlouvě na prostory, aby bylo možné zachovat kontinuitu a pokračovat v činnosti.

Bytové družstvo Na Ořechovce 250 v mezičase provedlo odstavení plynového kotle z provozu na základě revize. Kino bylo tedy celou zimu bez vytápění a tudíž logicky uzavřeno. Jenže podobná situace hrozí teď i ve formě plánované revize elektrických rozvodů , která v takto starém a technicky zastaralém prostoru může skončit například úplným odpojením přívodu elektřiny.

Scéna Ořechovka z. s., která není nájemcem prostor, ale pouze spolupracujícím subjektem, se tak ocitla v patové situaci, kdy nemůže realizovat naplánovanou dramaturgii a připravované projekty. V tuto chvíli čekáme na možnost první letošní schůzky se zástupci majitelů budovy a otevření jednání o dalším osudu kina a divadla Ořechovka.

Pevně věříme, že se situace kolem Ořechovky brzy vyřeší, zachovejte nám prosím přízeň a podporu. O vývoji situace Vás budu včas informovat.

Kristina Charvátová, Scéna Ořechovka z. s.

AK MARKÉTA PRAHA – PLOCHÁ DRÁHA

Plošináři z Markéty dosáhli minulého roku skvělého úspěchu. Ve finále soutěže extraligy družstev dokázali dvakrát porazit své soupeře z Pardubic a jsou tedy králem r. 2014. Jistě se pokusí letos úspěch zopakovat, ale zajímavých závodů se pojede celá řada. Jaké a kdy? Na to jsem se zeptal sportovního ředitele klubu, pana Pavla Ondrašíka a tady máme jeho pozvánku.

21. 04. 18:00 Mezinárodní mistrovství dvojic

Tento mezinárodní závod uvidí diváci na našem stadionu již po druhé. V loňském roce tzv. Jadranskou ligu dvojic nahradil seriál mezinárodní mistrovství dvojic. Společně s předními českými jezdci se zde představí nejlepší jezdci ze Slovinska, Chorvatska a nově I Slovenska. Bude to dobrá zkušenost hlavně pro naše juniory v této silné konkurenci.

28. 04. 18:00 Extraliga družstev

Auto klub Markéta, jako úřadující mistr ČR družstev, začne svoji obhajobu titulu v půlce dubna v Pardubicích, aby o dva týdny později před domácím publikem nastartoval své fanoušky na vítěznou vlnu. I tyto začnou se změnami řádů. Nejvyšší česká ligová soutěž opět dostane staronový kabát. Extraligový tým se bude skládat ze čtyř závodníků základní sestavy a jednoho náhradníka. Jeden z nich může být cizince a jedenu musí být junior s licencí AČR, jenž má garanci třech rozjížděk. Rozpis závodu bude odpovídat stylu světového poháru včetně žolíka v případě ztráty šesti bodů. To by mělo přinést atraktivní souboje které jsme mohli vidět naposledy před čtyřmi lety.

22. 05. 17:00 Trénink na SGP

23. 05. 18:45 2015 CZECH REPUBLIC FIM SPEEDWAY GRAND PRIX

V květnu se na stadionu Markéta v Praze opět uskuteční mistrovství světa na ploché dráze FIM Speedway Grand Prix 2015 – „19. Velká cena České republiky". Je to jedno z mála MS, které se v ČR pravidelně každoročně konají a jediné téměř již 20 let opakující se Mistrovství světa v Praze.

Pro Prahu a AK Markéta je to opět velká pocta a uznání od mezinárodní federace FIM a promotéra BSI při organizaci tohoto nejprestižnějšího plochodrážního seriálu. Jedná se o nejnavštěvovanější závod MS na ploché dráze v České republice. Speedway Grand Prix má celkově velkou oblibu a očekává se, že v Evropě ho opět navštíví více jak 350 tisíc diváků. Mnoho z nich si nenechá tento závod v hlavním městě ujít a zahraniční fanoušci jsou nedílnou součástí této velké akce.

Na světové plochodrážní špičky se přijde podívat řada jiných sportovců, politiků a jiných významných osobností. V loňském roce byli pořadatelé Auto klubu Markéta označeni jako jedni z nejlepších pořadatelů závodu v seriálu mistrovství světa a navíc po několika letech byla opět Markéta při závodě MS vyprodaná.

Byli bychom rádi, aby se opět prosadil i český jezdec jedoucí na divokou kartu. V minulosti zde třeba Josef Franc dokázal vyhrát 3 ze svých šesti rozjížděk a loni I mladý Václav Milík ukázal, že se světové špičky nebojí. Loňský a předloňský vítěz pražské Grand Prix a potažmo mistr světa pro rok 2013 angličan Tai Woffinden bude patřit k největším favoritům. Zcela určitě ale uvidíme strhující boje do kterých bude chtít promluvit i loňský mistr světa, nestárnoucí američan Greg Hanckock a třetí v pořadí dán Nicki Pedersen.

02. 06. 18:00 Finále MČR jednotlivců

Na startu tohoto závodu se představí celá česká špička v boji o titul Mistra ČR pro rok 2015. Tento závod je vždy atraktivní a slibuje vysokou sportovní úroveň. Loňský titul bude obhajovat Václav Milík ale cestu mu budou chtít znepříjemnit určitě domácí Josef Franc s Matějem Kůsem, Slánský Eduard Krčmář a pardubičtí Aleš Dryml, Tomáš Suchánek.

23. 06. 18:00 1. Liga

Tento ligový závod klubů s druhé nejvyšší soutěže má pravidelně strhující zápletku. Od letošního roku bude mít I nová pravidla což by mohlo vést k zajímavým a neočekávaným výsledků. Před prázdninami to tak bude pro obyvatelé Prahy poslední možnost užít si závody s vůní methylalkohol.

25. 08. 18:00 MČR juniorů do 21 let

Je to seriál závodů, po jehož skončení budeme znát mistra ČR juniorů na ploché dráze. V tomto závodě seriálu se představí celá česká juniorská špička v čele s Edou Krčmářem. Horká želízka v ohni má rovněž náš Auto klub Markéta v triu svých zástupců. Zdeněk Holub, Ondřej Smetana a Michal Škurla udělali v posledním roce velký výkonnostní vzestup a doufáme že to potvrdí v letošním roce.

03. 09. 18:00 Extraliga družstev

MČR družstev půjde do finále a diváci tak budou moci vidět další strhující souboje v extralize družstev. Doufáme, že tou dobou bude stále naše družstvo ve hře o ligový titul pro rok 2015.

21. 09. 19:00 47. Memoriál Luboše Tomíčka

Právě Memoriál Luboše Tomíčka byl impulsem pro organizování mezinárodních plochodrážních soutěží na Markétě a dnes je již druhým nejstarším závodem v ČR, který si udržuje vysokou úroveň. Není proto náhodou, že se každoročně stává dostaveníčkem řady významných světových motocyklových hvězd s celého světa. Nejinak tomu bude určitě i letošním roce. Tento závod od 41. ročníku započal novou tradici a pravidelně se koná jako součást „Dne MČ Praha 6", ale v roce 2015 musíme tento závod díky nabitému kalendáři FIM jet až v druhé půlce září. V posledních 4 letech jsme se zaměřili s distribucí vstupenek na mládež a zaznamenali jsme značný nárůst nejmladší divácké generace tohoto sportu, který spolu s nimi dosáhl cca 6 tisíc návštěvníků. Školní mládež má vstup na tuto akci zcela zdarma. V letošním roce se opět můžeme těšit na hvězdy světové ploché dráhy.

DO VILLY PELLÉ SE VEJDE CELÝ MĚSTOSVĚT

(Praha, 16. 3. 2015) – Od 10. dubna do 19. června 2015 se výstavní prostory Villy Pellé v Praze 6 promění v MĚSTOSVĚT – jedinečný imaginární prostor, ohraničený pouze fantazií šestnácti momentálně nejvýraznějších českých ilustrátorů literatury pro děti. Mimořádný výstavní projekt připravil spolek Porte, současný provozovatel Villy Pellé, záštitu převzali Jan Wolf, radní pro kulturu Magistrátu hlavního města Prahy a starosta MČ Praha 6 Ondřej Kolář.

Městu se jako primárnímu prostředí dětských zážitků věnuje řada ilustrátorů dětské literatury napříč generacemi. Vytvářejí vlastní snové struktury, celky prorůstající v městosvěty. Kurátorka výstavy Daniela Kramerová vybrala šestnáct tvůrců a vytvořila zajímavou platformu, kde se nestoří dětské ilustrace setkávají s autory na startu umělecké dráhy. Výstavu doprovází řada zajímavých programů, besedy s ilustrátory, tvůrčí dílny, čtení (přímo v prostorách výstavy budou dětem číst senioři), kreslírny, mumraje, animační dílny, přednášky. Pro děti tří věkových kategorií (3 – 5 let, 6 – 10 a 11 – 14 let) je určena soutěž o nejkrásnější knižní obal, ať už existující nebo imaginární knihy. Vzniklá díla budou vystavena v půdní Čítárně, soubor nejlepších prací se pak promění v putovní výstavu a bude dále prezentován.

Ilustrátory dětské literatury zajímá přirozená kulisa života jejich publika, kterou v dnešní době často tvoří město. Živý organismus zajímavý sám o sobě je více fascinující obohacen o bezbřehou fantazii vybraných umělců. Nemapují realitu, vytvářejí vlastní imaginární města, mega a kosmopole, tak jako se o to v historii pokoušela v projektech ideálních měst a obcí řada filosofů, architektů a urbanistů. Jejich města nejsou ostrovy vydělené z okolního světa – s krajinou se doplňují, nechají se jí prorůstat a vrůstají zase do ní – vytvářejí organismus MĚSTOSVĚTA.

„Při zrodu naší výstavy jsme si uvědomili, že spíše než cestou oddělování, vytrhování jednoho autora nebo spřízněného okruhu, chceme propojovat, hledat, co autory z různých světů spojuje a v čem se naopak liší", říká kurátorka výstavy Daniela Kramerová a dodává:

„V MĚSTOSVĚTĚ zjišťujeme, že tematicky, přístupem i stylově se stýkají města mnohdy generačně i místně vzdálených autorů, fungují spolu v souladu i kontrastu." V rámci výstavy tak návštěvníci budou moci porovnat dílo světoznámého, u nás však teprve v nedávné době objevovaného klasika ilustrace 2. poloviny 20. století Miroslava Šaška, autorů narozených v meziválečném období (Eva Šedivá, Jindřich Kovařík), silnou poválečnou generaci i skupinu již velmi dobře etablovaných autorů spojujících svou tvorbu s významnými českými i světovými nakladatelstvími, či v popřevratové době s novými aktivními subjekty (Jindra Čapek, Lucie Dvořáková, Renata Fučíková, Nanako Ishida, Michaela Kukovičová, Petr Nikl, Petr Sís, Eva Sýkorová – Pekárková, Dagmar Urbánková), po autorky nejmladší, na dohled od absolutoria vysoké školy (Eva Maceková, Alžběta Skálová, Alžběta Zemanová) či na ní dokonce ještě působící (Anastazia Stročkova).

Kromě generačních a místních odlišností výstava propojuje původní ilustrace knih pro děti i dospělé, podklady pro animované filmy, obrazové průvodce historií a geografií i vlastní autorské knihy. Ilustrace působí na diváka bez podpory textu a příběhu knihy, místo slovní informace získává na významu výtvarnost a rozmanitost.

Villa Pellé z roku 1890 patří mezi významné architektonické objekty rezidenční čtvrti na pomezí Prahy 6 a Prahy 7, jejím nejznámějším vlastníkem byl v letech 1919 – 1920 náčelník francouzské mise v ČSR generál Maurice César Pellé, československý armádní generál hlavního štábu čs. armády, který zásadně změnil její organizaci i podobu.

Provozovatelem objektu Villa Pellé je od září 2014 spolek Porte, nestátní, nezisková a dobrovolnická organizace zaměřená na pořádání výstavních projektů, kulturních, společenských a vzdělávacích akcí pro všechny věkové kategorie návštěvníků.

Linda Jandová
linda. jandova@villapelle.cz
tel. : 774 116 126
www. villapelle.cz
www. porteos.cz

Nikola Ptáčková

MLADÝ SLOUPEK

Stíny stínů
šedivě objaly prostor na hladině
kde skrz srdce vzniklé podivným tvaroslovím
oblak propadl kdosi s touhou objevit
nové světy nové možnosti
Smrt
díval se na ni jak stojí na kamenném výběžku
co provizorním molu
díval se jak ona se dívá
obrácená k nevyzpytatelnému živlu a věděl:
není pomoci!
Láska
Pak projdou hranou tváře do temnoty aby očištěni
Zvítězili

MARKOVO EVANGELIUM
(1, 29–39)

Zamyšlení prof. Jana Sokola k nedělním liturgickým textům.

Dnešní úryvek z Markova evangelia se odehrává v Kafarnau. Podle předchozích veršů, které jsme slyšeli před týdnem, tam Pán Ježíš kázal v synagoze a uzdravil posedlého člověka. „A pověst o něm se rychle rozšířila po celé krajině. " Na to přímo navazuje dnešní čtení. Ježíš s Jakubem a Janem jdou ze synagogy za Šimonem a Ondřejem. Všichni čtyři učedníci, které předtím povolal, jsou tak zase pohromadě. Šimonova tchyně má horečku, Ježíš ji uzdraví a večer k němu přinášejí nemocné a posedlé, které Ježíš uzdravuje. Na Ježíšova uzdravení a znamení klade hlavně Markovo evangelium velký důraz, a to je pro mnoho našich současníků kámen úrazu – a možná to vrtá hlavou i některým z nás.

Ježíšova kázání, jeho podobenství a výroky rádi posloucháme, protože jim rozumíme, ale zázraky? Moderní člověk má problém už s „posedlým člověkem" a láme si hlavu, co to asi bylo. Už pár století se mnozí snaží tyto zázraky nějak přirozeně vysvětlit, případně je považují za pouze psychologické jevy, autosugesce a podobně.

Zdá se mi, že k tomu nás evangelium neoprávňuje. Líčí dost přesně, co je trápilo, a o Šimonově tchyni říká, že měla horečku. Žádné jiné svědectví o té události nemáme, abychom je mohli porovnat, a tak se mi zdá, že i svědomitý historik se musí spokojit s tím, co evangelium samo říká. Že si neumíme vysvětlit, jak ji Pán Ježíš mohl uzdravit, ještě neznamená, že se to nemohlo stát. Takové věci, které si neumíme vysvětlit, se přece stávají i dnes, jenže nad nimi většinou pokrčíme rameny a hledíme si něčeho jiného. Když má někdo horečku, užívá aspirin a většinou mu to pomůže. V Ježíšově době lidé aspirin neznali a úpěnlivě hledali někoho, kdo by jim pomohl. A Ježíš zřejmě lidem pomáhal a léčil. Všimněme si ale jedné zvláštní věci. Jak jsme právě četli, když Ježíš vyháněl zlé duchy, zakazoval jim mluvit, „protože věděli, kdo je". Když ho ráno všichni hledali, odešel se modlit do ústraní a pak řekl učedníkům „pojďme jinam". Když evangelia líčí rozmnožení chlebů, říkají, že lidé chtěli Ježíše udělat králem. Jenže on se schoval a odjel lodí na druhý břeh – jako kdyby nechtěl, aby se to rozkřiklo a opakovalo. Když lidé Ježíše žádají o pomoc, stěžuje si na „zlé a nevěřící pokolení" a dokonce řekne: „Jak dlouho vás ještě budu snášet?" (Mt 17, 17) A někdy je rovnou pošle pryč.

Každý léčitel by byl šťastný, kdyby se mu něco takového podařilo, dělal by si z toho reklamu a měl by radost, že se k němu lidé hrnou. Pán Ježíš jednal úplně jinak. Podle evangelií občas někomu pomohl způsobem, který vzbudil úžas. Ale jakmile by se z toho měla stát rutina a lidé by se na to chtěli spolehnout, odešel pryč nebo je dokonce odbyl. Ježíšovy mocné činy čili zázraky jsou totiž jedinečná znamení, která mají upozornit na něco jiného: na jeho kázání, na jeho vlastní poslání spásy. Spása či záchrana člověka totiž nespočívá v tom, že byl uzdraven, a dokonce ani v tom, když Ježíš probudil už zemřelého. Začíná až tam, kde člověk přijme jeho poselství, kde se „obrátí a činí pokání". Podle evangelia si Ježíš „povzdechl a řekl: „Pokolení zlé a zpronevěřilé si hledá znamení; ale znamení mu nebude dáno, leda znamení proroka Jonáše." (Mk 12, 39) Spása začíná až tím, že si člověk všimne – tak jako lidé v Ninive po Jonášově kázání – co všechno spáchal a zanedbal, začne toho litovat a snaží se žít podle obou přikázání lásky. Svět, ve kterém žijeme, jistě není ráj na zemi, kde nikoho nic nebolí a nikdo neumírá. Svět „leží v hříchu", trpí lidskou pýchou a neposlušností. A přece je vykoupený, protože v něm Kristus dává lidem svou naději. A zázraky? Mnozí si myslí, že se už žádné nedějí. Mně se ale zdá, že to tak není, že zázraky se dějí stále, jenom vypadají jinak. Viděli jsme, že i Pán Ježíš svými zázraky jaksi šetřil a trval na tom, že jsou to znamení. Znamení té úžasné novinky, že kdo se obrátí a činí pokání, může doufat, že mu bude odpuštěno. To je ovšem něco, co není vidět – a tak je potřeba viditelné znamení, abychom si toho všimli. Ale i viditelné zázraky Boží štědrosti a lásky se stále dějí, dnes a každý den, jenže jsme si na ně zvykli a už v nich žádné divy nevidíme. Kdykoli se narodí nový život, přijde na svět malé dítě, čisté a plné možností, tak jako v pátý den Stvoření – copak to není zázrak a znamení? Jak to říká anděl pastýřům: „Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí. " (Lk 2, 12) Každé narozené dítě je zázrak ještě větší a důležitější než jedno uzdravení, protože se opakuje, děje se stále a všude. Naši dávní předkové slavili jako zázrak, když po zimě přišlo zase jaro, a starý člověk by se měl radovat z každého rána, do kterého se ještě probudil.

Takové věci máme kolem sebe úplně všude, jenže si myslíme, že jim rozumíme, že je umíme vysvětlit „přirozeně". Mluvil jsem třeba o obyčejném aspirinu, který si koupíme v lékárně, když máme horečku. Ale není to zárak, že se v Božím stvoření vyskytuje i jakási vrba, ze které se dá udělat aspirin proti horečce? Jakási plíseň, ze které se dělá penicilin? A že se vyskytl vědec, který ho tam našel, čili vynalezl? My sami jsme ale zažili i věci nápadné a jedinečné, tak úžasné a nečekané, že bychom v nich mohli tušit něco zázračného. Po srpnu 1968 se vyprávělo jako vtip, že jsou jen dvě možnosti, jak by se Rusové vrátili domů. Ta přirozená by vypadala tak, že by se nad každým vojákem objevil anděl, vzal ho za límec a odnesl. Nadpřirozené by bylo, kdyby šli domů sami. A právě to se stalo: ta obrovská vojenská síla komunistického Ruska se za pár týdnů rozsypala bez krve a bez násilí. I za to bychom měli Bohu děkovat, i když jsme si na to všechno zvykli a přijde nám to teď docela „přirozené". V tom jsou možná docela malé děti moudřejší než my, protože se všemu diví a radují se z toho, co dostávají. Jak říká Kristus: „Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde. " (Mk 10, 15)

Z naší a vaší korespondence

Dostal jsem tuhle dopis od pana Jiřího Odvárky z Břevnova. Prý tehdy a tehdy bude v TV pořad věnovaný neznámým faktům, vážícím se ke vzniku legendární skupiny Plastic People of Univers. Měl ji rád třeba i prezident Václav Havel a která světe div se byla založena v břevnovské hospodě zvané U Rusů. /Pro vysvětlení, dřívější majitelka se jmenovala Rusová/. A protože vím o tom, že pan Odvárka je hudebník, který pilně koncertuje se svojí kapelou The Undertakers založenou v roce 1964, tudíž o této době bude vědět své, dal jsem na jeho doporučení.

Něco o Undergroundu vím také, Bondyho i Magora jsem četl, Mejlu Hlavsu samozřejmě slyšel třeba se střídavě zakazovanou a povolovanou Garáží. Bondymu, /dr. Fišerovi/ do Nerudovky jsme nosívali naše první literární výtvory a nechávali je ve velké bedně na pavlači, když nebyl doma.

V TV začal avizovaný pořad a bylo jasné, že pan Odvárka má historii nejen břevnovského begbeatu v malíčku, sypal z rukávu, jak se říká, jedno překvapení za druhým! Uvědomil jsem si, že Plastici sice hráli na Pražském hradě a třeba v Bílém domě pro prezidenta USA, jenže tomu předcházela zuřivá totalitní klatba s neustálým sledováním a výslechy všech členů skupiny. Stálými zákazy znemožňující jakékoli vystupování nejen na jevištích, nýbrž i v soukromí, následovalo vězení, u některých emigrace. V pořadu se objevily i unikáty, kdy Marta Kubišová je pozvána na Hrádeček za účelem společného zpěvu s Plastiky.

Dnes je těžko uvěřitelné, že člověk mohl být perzekuován jen pro délku svých vlasů a poslouchání hudby, kterou kdosi v této zemi zakázal. Také jsem několikrát utíkal přes dvorek malostranské hospody u Glaubiců, která byla naší kultovní, spolu s hostincem U dvou srdců. Ta mi zase nevymizí nikdy z paměti v souvislosti s kytaristou Neduhou, který se zde loučil před nuceným odjezdem do Rakouska v rámci akce Asanace. Dnes je atmosféra obou jmenovaných lokálů ta tam, v jednom jsou němečtí majitelé, v obou se turisté domlouvají převážně němčinou. A tak jsem panu Jiřímu Odvárkovi vděčný za to, že mi umožnil zavzpomínat si a navíc se dozvědět něco nového. A jestliže napíše další knížku, je totiž nejen hudebník, určitě si ji rád přečtu. Zatím mu přeji mnoho dalších úspěšných koncertů s The Undertakers!

Tonda Matějka

Mezi námi v Břevnově XXXV.

9. KVĚTEN 1945 – KONEC PRAŽSKÉHO POVSTÁNÍ A PRVNÍ DEN MÍRU

Začátek i průběh pražského povstání byl mnohokrát popisován, věnovali mu svoji pozornost spisovatelé, filmaři i básníci. Děj se většinou věnoval heroickým činům, příkladnému nasazení odhodlaných lidí, pohybům německých vojsk, střelbě z lehkých i těžkých zbraní a nakonec příjezdu sovětských tanků. Málokdo se však zabýval obyčejnými, málo zajímavými příhodami, které se udály po skončení bojů. První mírový den jsme s mým strýcem Blahoslavem (byl jen o dva roky starší než já a mně bylo právě 16 let) prošli celou Prahou z Břevnova na Smíchov. Strýc se po dobu bojů pohyboval Prahou od barikády k barikádě, občas se zapojil i do akce a po ukončení revoluce přišel domů po zuby ozbrojen. Přes rameno měl vojenskou pušku vzor 98, po boku pistoli parabelu (údajně nejlepší pistoli II. světové) a po kapsách granáty. Pamatuji se, jak je dával z kapes na stůl, kde se vesele koulely a můj otec z toho měl málem smrt. Neposedný strýček mi hned navrhl, abychom navštívili společného přítele na Smíchově, a já byl pochopitelně pro. Z Prahy se sice ještě chvílemi ozývala střelba, to nás však neodradilo. Strýc si nechal pušku, mně dal parabelu a vyrazili jsme.

Cestou z domova v ulici Za Strahovem (tehdy ještě Krombholzova) dolů k Bělohorské třídě jsme potkali menšího pána v baloňáku, který si nějak divně přidržoval kabát. Dali jsme se s ním do řeči a on nám ukázal svou vlastnoručně upravenou pušku. Byla to flobertka s přimontovaným dalekohledem, zkrácenou hlavní a vlastnoručně zhotoveným tlumičem z kancelářské lepenky. Jako střelivo měl náboje typu long rifle. Při hovoru prozradil, že ji použil jen jednou, ale úspěšně: ve vikýři jednoho činžáku vyřadil z boje německého odstřelovače.

Pak jsme se rozloučili a on zmizel jako duch. Pokračovali jsme dál k sokolskému stadionu, do míst, kam při revoluci dorazili od Bílé Hory „vlasovci“. Pomáhali v bojích dost vydatně, měli k dispozici i lehká děla, ale o tom se po válce nesmělo psát ani mluvit. Ustoupili na západ ještě před příchodem sovětských vojsk a část zajala americká armáda. Většinu z nich však musela vydat sovětům. To je ovšem jiná historie.

Kolem stadionu ještě leželo několik mrtvých Němců, všichni zutí a bez přileb. Mlčky jsme je obešli a oklikami dorazili na Malou Stranu k paláci, kde je nyní americké velvyslanectví. Z brány vyběhl malý človíček v uniformě kapitána čs. armády a v ruce mával malým browningem. Volal na nás: „Vás zrovna nutně potřebujeme! Nemáme tu jiné zbraně než mou pistoli a tamhle na tom kopečku jsou zakopaní nějaký esesáci a střílejí po nás! Vy máte pušku, tak byste mohli kopec obejít a dostat je! Já bych vás jistil!!!“ Proboha – podívali jsme se se strýcem po sobě, ale on pohotově opáčil: „Víte co, vy jste vycvičený důstojník, takže já vám dám svoji flintu a budu vás jistit tou vaší pistolkou, jo?“ To však pan kapitán odmítl, tak jsme šli dál. Později jsme se dozvěděli, že Němce zlikvidovali kolemjedoucí rudoarmějci těžkým kulometem.

Další úkol nás čekal za chvilku v Karmelitské ulici, kde nás chytili asi tři nebo čtyři občané, kteří viděli naše zbraně a pověřili nás úkolem najít, zajistit a odvést v nedalekém domě údajně schované Němce. Dovedli nás k nějakému bytu v prvním

REALITNÍ AGENTURA
Šolo, spol. s r. o.
NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM
• KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY • RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI • POZEMKY
169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45
tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440
mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576
e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

patře, my jsme odjistili zbraně a přichystali se k boji. Zabušili jsme na dveře a mohutným hlasem jsme zařvali „machen zý dý týre auf!“ Chvíli jsme se trochu potili strachem, aby za dveřmi nezačal někdo střílet. Přijít k úrazu v již den trvajícímu míru by nebyl zrovna šťastný začátek svobodného života v osvobozené vlasti! Ale dveře otevřela drobná vystrašená žena, která uplakaně prosila „nicht šísen, bite, vy nestřelit, bite!“. Za ní stál asi desetiletý chlapec, jinak v bytě nikdo nebyl, jen fotky nějakého oficíra, zřejmě otce. Prohlédli jsme byt, nejsou–li tam zbraně, zavřeli plyn a nechali paní sbalit si nějaké ošacení. Ruce jsme jim nesvázali, jak nás nabádali přítomní občané, já si jen ostentativně rozepnul pouzdro na pistoli.

„Zatčený“ párek jsme odvedli do shromaždiště Němců na Újezdě, pozdější Divadlo satiry. Tam naše revoluční nadšení trochu opadlo. Všude byl zmatek, křik, nikdo nic pořádně neorganizoval, jen důležitě pobíhali mladíci s rudými páskami na rukávech, kde byla písmena RG, čili „revoluční garda“. Asi dost oprávněně se jim později říkalo „rabovací garda“. Kde se tak rychle vzali je mi dodnes záhadou. Svou funkci dohlížitelů zastávali ještě dost dlouho po revoluci, pak je vystřídala rodící se nová policie.

Náš smíchovský přítel byl v pořádku, ale při zpáteční cestě podle Vltavy jsme u Jiráskova mostu viděli rozdováděné občany, kteří nevybíravě pobízeli zajištěné Němce k většímu pracovnímu úsilí. Rozebírali barikády a kladli kostky dlažby na vozovku. Všichni Němci byli svlečení do půli těla a na zádech, někteří i na čele, měli namalované velké hákové kříže. Trochu jsme zrychlili krok.

Dr Jiří Kanta
Břevnov

Břevnov, květen 1945. Ruská hlídka právě prochází Radimovou ulicí a před mrakodrapem /Radimova 8/ dostává od lidí občerstvení. Na jiné fotce se zdraví na Malovance vojín s místními lidmi a o kus dále odvádějí RG zajaté německé vojáky na stadion. Tam to prý bylo také „dobrý:“ 108 německých vojáků bylo teprve před několika lety vyzdviženo z hromadného hrobu na břevnovském hřbitově.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Duben – Květen – Červen

Duben 2015

Miroslava Chmelíková, Břevnov	15. 4. 1927
Karel Závora, Břevnov	20. 4. 1927
Jan Sokol, Břevnov	8. 4. 1936
Lidmila Nováková, Břevnov	8. 4. 1940
Karel Rudolský, Břevnov	10. 4. 1940

Květen 2015

Marie Ročková, Břevnov	16. 5. 1924
Zdeňka Poborská, Břevnov	16. 5. 1927
Zdenka Skalová, Střešovice	2. 5. 1936
František Feňo, Břevnov	8. 5. 1939
Josef Kos, Břevnov	15. 5. 1945
Jiří Zahálka, Břevnov	31. 5. 1952
Miroslav Jakl, Břevnov	2. 5. 1964

Červen 2015

Anna Bezoušková, Břevnov	15. 6. 1922
Jana Schnabelová, Vršovice	30. 6. 1927
Eliška Ratajová, Břevnov	13. 6. 1928
Václav Smělý, Střešovice	21. 6. 1929
Čestmír Plachý, Břevnov	3. 6. 1930
Milada Štěpánková, Břevnov	9. 3. 1931
František Novotný, Břevnov	15. 6. 1931
Alena Plachá, Břevnov	16. 6. 1939
Jana Fleglová, Střešovice	12. 6. 1934

Přejeme všem jubilantům stálé a pevné zdraví a trvalou Boží milost. Těm starším pak hodně sil, aby tu ještě dlouho zůstali s námi.

pokračování na straně 14

? CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková ?

Před několika týdny skončil sjezd českých sociálních demokratů, nejstarší politické strany v zemi, která prošla dlouhým a statečným vývojem. Není dnes módou vracet se k minulosti. Tedy jen pro zajímavost: V roce 1881 byla v Praze odsouzena skupina mladých sociálních demokratů pro svoje členství ve straně a čtení nepovolených časopisů. Byli mezi nimi i dva řemeslníci z místa. První byl z Břevnova, druhý z Ruzyně. Rozsudek: 2 měsíce vězení. Jméno prvního a jeho povolání vyluštíte v tajence:

Pomůcka: KATO, SLS, OF, PEN	Soňa	angl. předložka	šeřík	angl. jedna	dom. m. jméno	•	písmeno řecké abecedy	vady dřeva	•	3,14	Rudolf	chem. zn. hliníku	ruský spisovatel	kladná vlastnost výrobků	st. SPZ Prahy	•	pastevec
kunovitá šelma						dopis. Douška			dom. spotřebiče / značka průměru							Pavel / ukaz. zájmeno	
•	psice / sousedský stát					rozhodčí / něm. zkr. čísla					podvod / č. město						
chem. zn. síry		**1. část tajenky** / plošná míra							•	Klára / ruská řeka		citoslovce smíchu / mok z hroznů			něm. ono / elektr. energie		
popěvek			ruské město	st. SPZ Prahy / dom. ž. jméno			ypsilon / oslovování 3. osobou		prac. volno / část ucha								
silný vítr						předložka Anna		jihoamerický stát / podoba								Krista / otevř. chodba domu	
římská 5		st. SPZ Ústí n. Labem			**2. část tajenky** / k zametání								Tomáš		chem. zn. fosforu / evrop. stát		díl
Eliška		korýš / chem. zn. kyslíku				kód letiště Ivals				angl. zápor / ozn. českých aerolinií			rýžová pálenka / ultrazv. vyšetř.				
část obličeje				Oleg / MPZ Rakouska		řím. příjm form. / angl. pero					•	Sandra / Jana		unie výtvarných umělců			
Simona		**3. část tajenky** / univerz. Karlova									přitakání / předlož.			látka v šampónu / angl. to			
hlas kukačky			Oldřich	ukaz. zájmeno / tuna				chem. zn. uhlíku		Pepa / Karel		výklenek ve zdi / litr					Eva
porod kočky								•	pouťové atrakce								

Tajenka: *Zedník Antonín Kašpárek.*

ze vzpomínek nejstarší generace

Vladimír Kolár

J. K. na dejvickém reformním reálném gymnáziu *(dokončení z min. čísla)*

Rodačka z Bubenče, spisovatelka Jaromíra Kolárová (roz. Setničková), v jedné ze svých vzpomínkových próz, v knize Náš malý, maličký svět (Čs. spisovatel 1977), mimo jiné vzpomíná na reformní reálné gymnázium v Dejvicích, kde v letech 1930–1938 studovala, nejprve v původních budovách na Letné a v Bubenči. Přinášíme část její vzpomínky:

„Do gymnázia jsme přišly v jedenácti letech, první tři roky znamenaly síto, do vyšších tříd se dostala sotva třetina studentů. Naše řady prořídly již v prvním roce, v tercii končila povinná školní docházka a od té doby zůstaly jen dvě třídy, dívčí a chlapecká. Byla jsem ve třídě trochu bílá vrána, jediná z dělnické rodiny, ale moje mimikry a kamarádka Zorka mi umožnily vplynout do kolektivu bezbolestně. Gymnázium zahrnovalo velký územní okruh, chodily tam děti podnikatelů, živnostníků, vysokých i nižších úředníků, lékařů, profesorů z Letné, z vilových čtvrtí na Ořechovce, v Bubenči, v Dejvicích.

Až na nepatrné výjimky nosily i velmi zámožné dívky sukni a halenku či svetr a jejich kapesné bývalo dosti omezené. Koruna na párek s houskou se v létě většinou utratila za zmrzlinu. Na některé předměty jsme totiž chodily od vodárny až dolů do Školské, pochopitelně jsme nepospíchaly, v krámku na Letné, který kdysi patřil mému strýčkovi (jak jsem litovala, že padl ve válce), jsme si kupovaly zmrzlinu. Hlavní půvab byl v tom, že přecházeli i profesoři, potkávaly jsme je a beztrestně na ně vyplazovaly nad kornoutem jazyk. Chutnalo nám to víc než celá zmrzlina. Důležité bylo, aby nás nepodjel vlak, to znamenalo jistou sardel. Jinak jsme hrály složitou hru, počítaly jsme bílé koně, kominíky, vojáky a bíbry a z poměru čísel jsme věštily úspěch či neúspěch ve škole.

Až do naší oktávy mělo gymnázium tři budovy, dvě v Dejvicích a jednu na Letné, teprve těsně před válkou byla dokončena nová škola ve Velvarské ulici. Nedostatek místa se řešil vyučováním na směny a přecházením z budovy do budovy. Budova čili bouda v bubenečské Školské ulici (jen Zorce jsem ukázala svůj rodný domek) byla uznána za životu nebezpečnou, byly nařízeny cvičné poplachy, jak opustit v klidu bez paniky řítící se dům. Zpestření školní nudy jsme vítali s nadšením a o přestávkách zvláště kluci v jiných třídách dělali všechno možné, aby už konečně bouda spadla – vydržela však až do dnešních dnů.

Neustálé stěhování národů mělo mnoho půvabů, potkávaly jsme své lásky, navazovaly jsme s chlapci korespondenci na lavicích, dovolovaly jsme se ustavičně pro nějakou zapomenutou věc. Zvláště na začátku studia nás převážně učili staří, roztržití pánové, často popletli, kde se právě nachází jejich třída, a pátrali po ní značnou část vyučovací hodiny. Měly jsme ovšem nařízeno hledat po deseti minutách svého profesora, tuto povinnost jsme však plnily liknavě a času jsme využívaly po svém. Obvykle upachtěný kantor vyslechl za dveřmi část naší oblíbené sborové písně – a tam se jí líbil jeden pěknej cíbil ten kerej se ménoval, ménoval. . . – a sardele a cágry jen lítaly. Naši profesoři byli nejen staří a podivínští pánové, ale byli i velmi vzdělaní, někteří psali a vydávali knihy, na kreslení jsme měli známého malíře a ilustrátora. I když jsme jim dávaly přezdívky a posmívaly se jejich lidským slabostem, ve skrytu jsme si vážily jejich vědomostí a znalostí, z nichž nám částečku uštědřovali s nepatrným stínem pohrdání jako almužnu. Vycházela jsem nejlépe s nejproslulejšími rasy, před nimiž se spolužačky třásly strachy, a naopak měla jsem konflikty s nejhodnějšími profesory. Dráždila jsem je svým pobaveným úsměvem, obvykle nedokázali udržet ve třídě kázeň a jejich rozčilování mě popouzelo k smíchu. Několikrát jsem rozzuřila našeho malíře, jednou po mně hodil misku s vodou, jednou svazek klíčů, dokonce mě vykázal ze školy. Ale hned nazítří se všechno urovnalo. Býval totiž tak zabrán do svých ilustrací, že nevnímal okolí. Zabývaly jsme se vším možným kromě kreslení, část děvčat pletla svetry (polovina třídy chodila v dírkovaném vzoru s bambulkami

pokračování ze strany 13

Za Pavlem Jurkovičem

4. února2015 zemřel známý muzikant, hudební pedagog, skladatel a publicista Pavel Jurkovič. Narodil se 18. 8. 1933 v Podluží v Moravském Slovácku, ale ve 12 letech vstoupil do Břevnovského kláštera, kde prožil rok jako juvenista v pověstné Schole Cantorum. Zde se seznámil se svým učitelem Miroslavem Venhodou a Břevnov se stal v jeho duši druhým domovem. Absolvoval reálné a pedagogické gymnázium a Orffův institut v Salzburku. Byl Pánem Bohem nadán muzikou, byl rozeným kantorem s velkým smyslem pro lidové tradice, písně a zvyky. Jeho osobnost ve světě hudby je dobře známá, protože uměl, vychoval jako kantor stovky žáků, napsal řadu knih o hudbě, řadu učebnic pro děti. Při jeho pohřbu byla bazilika sv. Markéty zcela zaplněna lidmi, žáky, kteří mu přišli zazpívat, kteří na něj budou vzpomínat, tak jako lidí, co ho znali, tady doma v Břevnově. *Za redakci Mgr. Pavel Krchov*

Naše gratulace

Dne 10. dubna 2015 oslavila své 60. narozeniny paní ing. Jana Hrušková z Prahy 6– Petřin. Mnoho zdraví a šťastných chvil přejí manžel Miroslav, syn Jan s Evou, syn Martin s Anetou a vnoučaty Martinem a Eliškou.

Nabízím zpracování účetnictví včetně daňových přiznání. Tel. : 606 871 141

Nabízím výuku hry na klavír v Břevnově. Marie Čihařová tel. : 732 244 251

Byty – výměny – podnájmy – koupě

- **DRUŽSTEVNÍ BYTY:** prohlášení vlastníka, převody bytů, do vlastnictví, zakládání SVJ, PASPORTIZACE – zaměřování bytů a domů. Tel. : 724 304 603.
- **KOUPÍM RODINNÝ DOMEK ČI VILKU** pro svého syna v jakémkoli stavu. Náhradní bydlení mohu zajistit, nebo majitele nechám dožít. Děkuji. Tel. : 602 361 733, 233 357 071
- **Mladí manželé, 2 děti,** hledají výměnu bytu větší za menší. 1 + 1 v Břevnově, státní, 2. patro I. kat. cihlový dům za byt v Praze 6 nebo Praze 5. Tel. : 608 070 899.

CHRÁMOVÝ SBOR u sv. Markéty v Břevnově
zve všechny zájemce o hudbu a zpěv do svých řad. Vítáni jsou obzvláště mladí lidé a muži. Sbor pravidelně zkouší mimo letní prázdniny **každé pondělí od 19 do 21 hodin ve Vojtěšce** pod vedením sbormistra pana Adolfa Melichara.
Bližší informace: pí Stanková, tel. : 257 219 622, 608 623 487

u výstřihu), skupinky hrály karty či mlýnek, dokonce jsme pouštěly po třídě natahovací vláček, jedna delegátka se za teplých dnů vypravila kabinetem pro zmrzlinu, měly jsme na to speciální tác. Jednou ji profesor v kabinetě se všemi porcemi chytil a strašlivě se rozlítil. Byl malý a tlustý a ve vzteku vyskakoval jako míč, není divu, že mě to cirkusové představení rozesmálo. Jiný náš profesor měl z války spavou nemoc, byly jsme důrazně poučeny, že ho nesmíme nechat usnout, protože by následoval zlý záchvat. Bál se sednout, většinou se procházel nebo stál, ale klimbal i vestoje, a my byly jak myšky, když si sedl, ani jsme nedýchaly a pozorovaly, jak mu klesá hlava a zavírají se oči. V krutosti smečky jsme si přály vidět záchvat, ale obvykle někdo divadlo nevydržel a vyprskl smíchy. Místo německého jazyka nám vykládal fašistickou filozofii stejně jako náš uhrovitý profesůrek italštiny, ale oba se tak málo podobali představě nadčlověka, že na nás jejich učení neudělalo zvláštní dojem. Profesorský sbor byl velmi reakční, proto se také můj ochránce nemohl stát ředitelem a musil odejít do penze. Ani mladí profesoři nepřinesli svěžejší závan, hlásili se k nejpravějším stranám, teprve při ohrožení republiky se začaly ve sboru prosazovat i pokrokovější názory.

Na matematiku a fyziku jsme měly přesně takového učitele, jak ho kreslí veselohry a filmy. Žádný pokus se nikdy nepodařil, všecko padalo, ulamovalo se, kutálelo po třídě, jiskry se ve tmě nikdy

neobjevily, přístroje nefungovaly. Je pravda, že studenti cestou z kabinetu do třídy vyšroubovali, co se dalo, kradli rtuť i součástky. Zřejmě jen existenční nutnost vedla našeho starého Škyta k tomu, aby se několikrát za den blamoval. Ale víc než jeho marné pachtění ho v našich očích shazovalo to, že chodí do divadla na opery a poslouchá se zavřenýma očima, ještě si je přikryje dlaněmi. Co jsme se na toto téma navyprávěly vtipů! Do mladých profesorů se celé dívčí třídy stádně zamilovávaly. Spokojovaly se tím, že vysílaly ke stupínku zamilované pohledy. Pouze jediná dívenka se z lásky v primě naučila celou učebnici dějepisu slovo od slova, předmět jejího zbožňování se o tom dověděl až na školním výletě, kde z ní vědomosti vyhrkly, nemohl však už přepsat známku na vysvědčení, podepsaném ředitelem.

Toto děvčátko jsme bohužel ze svého kolektivu vyštvaly, stíhaly jsme je posměchem za to, že nosí aktovku na zádech a že je tříposchoďová, koukal jí totiž pod kabátem klotový pracovní plášť a pod ním ještě lem šatů. Babička, která ji vychovávala, ji musila dát do jiné školy, spolužačka byla nejen terčem posměchu, ale byla podezírána i z drobných krádeží, snad jen proto, že vypadala tak nemožně. Po letech jsem se s ní sešla na fakultě, byla z ní nápadně hezká dívka, tak hezká a sebejistá, že se mi zdálo nemožné, aby měla něco společného s třípatrovým stvořeníčkem, které si nikoho nevšímá a balancuje s aktovkou na zádech a s rozpřaženýma rukama po kolejnici.

Mně se kolektivní milostné city příčily, zamilovávala jsem se po své linii a přísně jsem to tajila. I před Zorkou. Hned v zimě k nám přišel mladý profesor z Moravy, byl vysoký, ramenatý a jeho vyšívaná košile vzbudila ve třídě přímo nepříčetné záchvaty smíchu. Přestal ji brzy nosit, ale důvěru si už nezískal, košile ho degradovala. Mne vsak zaujal, jistě i proto, že přednášel můj zamilovaný předmět. Jednou jsme měli praktické cvičení v zimním parku, učili jsme se poznávat stromy bez listí. „A co tento strom? Pokusí se jej někdo určit? Ale je to těžké.“ „To je jilm,“ řekla jsem rychle. „Výborně. A jak jste to poznala?“ „Podle cedulky, prosím.“ Ukázala jsem na odvrácenou stranu kmene. „Vidím, že máte budoucnost,“ řekl profesor a položil svou ruku na mou hlavu. Ani jsem štěstím nedýchala, skoro do večera jsem toporně držela krk, abych si nahoře na vlasech zachovala dotyk co nejdéle. Reakční politické názory zavedly tohoto krásného člověka až k bestiální vraždě, po okupaci odstranil svědky svého kolaborantství. Ale o příštích hrůzách jsme v našem malém světě neměli ani tušení.

V našem učitelském sboru byla i sestra známého vraha, chodila v černých šatech, které ještě umocňovaly bledost její ztrhané tváře. Nezměnila si jméno, propírané ve všech novinách, hrdě a plaše chodila po chodbách, vystavena celý den stovkám zvídavých pohledů, s neustálým šuškáním za zády. Potřebovala asi mnoho odvahy, aby čelila na stupínku třídě, u její osoby jsem si prvně uvědomila, že naši kantoři jsou lidé, kteří mají své zázemí, že se jejich život neodehrává jen za katedrou.

Druhý můj ideál byl podivný, nevzhledný člověk, který u nás přednášel krátký čas historii. Byl vysoký, ohnutý, zcela holohlavý a jeho obličej měl neobvyklé proporce, ústa měl posazená nízko, vzdálenost nad horním rtem byla o hodně větší než linie brady. Hovořil však tak sugestivně, že jsem zapomínala na jeho fyzické nedostatky a cítila jsem se poutána proti své vůli. Sdílela jsem v jeho přítomnosti pocit vnitřní nesvobody spolu se svou přítelkyní, nedovedly jsme si jej ještě definovat a bránily jsme se kouzlu profesorovy osobnosti nenávistí. Hrály jsme si se Zorkou dlouho na sny, na pěších túrách do školy a ze školy jsme si vyprávěly, co se nám zdálo. A zdálo se nám jen o našich kantorech a kantorkách, prožívali v našich historkách mnoho dobrodružství na pokračování, do smyšlenek se promítaly naše lásky, nelásky, posměch i nenávisti. Za třídní jsme měly mladičkou profesorku, která právě skončila studia, žen bylo ve sboru velmi málo, teprve časem jich postupně přibývalo. Hezká a milá dívka byla obletována staršími i mladšími kolegy a my na ně na všechny žárlily. Zvlášť jeden z nich, zvaný Portviš pro svůj sestřih na ježka, prožíval v našich fantaziích spoustu útrap a ponížení. Obě jsme si uvědomovaly scestnost svých výmyslů a střežily jsme se před někým podřeknout. Jen jedna druhé jsme předstíraly, že navzájem věříme svým snům na pokračování, forma snu dovolovala totiž nejnesmyslnější příhody. “

Jaromíra Kolárová se narodila v Praze – Bubenči 24. srpna 1919. Publikovat začala před válkou, během ní její román o Janu Nerudovi vycházel na pokračování v časopise, ale byl zastaven protektorátní cenzurou, knižně první novelu Psala jsem pro tebe vydala roku 1946. Od roku 1952, kdy byl zatčen její manžel, nesměla deset let publikovat. K psaní se vrátila románem Jen o rodinných záležitostech, ve kterém jako první česká spisovatelka přiblížila zákulisí politických procesů 50. let a dramatické osudy jejich obětí. Velmi úspěšné byly její další knihy Můj chlapec a já, Cizí děti, Chtěla bych ten strom, Naděje má hluboké dno, Voda!, Démantová spona a jiné, z nichž mnohé byly i zfilmovány. Sama je autorkou mnoha filmových a televizních scénářů (Jsou určité hranice, Léto s kovbojem, Holky z porcelánu, Veronika, prostě Nika aj.) a divadelních her.

Zemřela 21. 1. 2006 v Praze, pochována je na bubenečském hřbitově.

Petr Podpěra: **Ruská vojska v Břevnově**

...v úterý jsme spolu mluvili a říkal jste, že chcete otisknout fotografie ruských vojsk Na Břevnovské pláni v roce 1968. Přikládám tedy snímek dělostřelecké baterie s dílenským vozem a ženijní mostní soupravou, snímek roty tanků pod radiověží a autopark, vše jednotlivě rozložené na pláni před 47 lety. Ale i v roce 1945 na tomto místě Břevnova tábořila ruská vojska, a jaký to byl rozdíl oproti jejich příchodu v roce 1968! Vojáci byli ubytováni v rodinách a v koutu na rohu ulice Rozýnova a Kopeckého byla rozmístěna plukovní hudba. Vojáci zkoušeli na zahradě, tehdy prvního domu v Kopeckého ulici a my, jako kluci, jsme tyto hudební produkce sledovali sedíce na plotě. Nejvíce nás ovšem zaujalo, když kapelník zfackoval bubeníka, který neudržel rytmus nebo co. U nás bydleli dva členové této kapely a na fotografii jsou označeni křížky. Na druhé straně je věnování. – P.S. Ruský dvojplošník, který se objevil v reportáži B. Polevoje a měl přistávat na Strahovském stadionu ve skutečnosti přistával na poli v dnešní Tomanově ulici a pilot bydlel u Dušků. Alena Dušková byla o rok starší než já, to znamená, že jí bylo 8 let a oni ji svezli. Mě ne! Dodnes jsem jí to neodpustil...